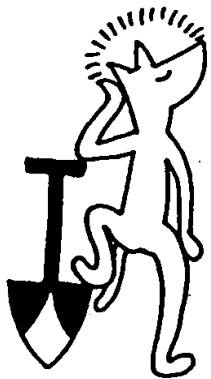

O B S A H

Provinční kapitula 2010	1
Slovo provinciála	4
Jubileum založení řádu	5
Zprávy z provincie	6
Letní misie 2010	7
Setkání misionářů březen 2010	9
Nový bratr – fr. Rosarius	10
Prosby o modlitby	11
Laická sdružení svatého Dominika	12
Poslání kázat. Poselství Magistra Řádu	13

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

*Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie*

Adresa redakce:

*Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5
tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz
č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332*

*Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného
je 250 Kč.*

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 2. 2010

PROVINČNÍ KAPITULA 2010

Zahájení provinční kapituly

*Náš prospěch pro místní církev je přímo úměrný tomu,
jak dokážeme žít své dominikánské charizma.*

Provinční kapitula byla zahájena večerní mší svatou k Duchu svatému v klášterním kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Olomouci v neděli 24. 1. 2010, kterou celebrou olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Přítomen byl také probošt od sv. Mořice P. František Hanáček. Provinční kapitula se schází, aby zvolila nového provinciála na další čtyři roky a projednala důležité otázky života provincie. V tento den oslavil také své 93. narozeniny fr. Dominik Marek OP, nejstarší člen naší provincie. V úvodním slovu podotkl vikář provincie fr. Benedikt Mohelník, že „náš prospěch pro místní církev je přímo úměrný tomu, jak dokážeme žít své dominikánské charizma.“

*Mše svatá na zahájení provinční kapituly
Foto: <http://picasaweb.google.cz/dominikani.cz>*

Rekolekce a první jednání provinční kapituly

Před zahájením jednání provinční kapituly v pondělí 25. 1. 2010 měl pro shromážděné kapituláře krátkou rekolekci olomoucký převor fr. Irenej Šiklar OP. Položil důraz na jednotu, kterou nezamýšlel jen náš zakladatel svatý Dominik a svatý Augustin ve své řeholi, kterou jsme přijali, ale sám Kristus, kterého takto svou jednotou můžeme těšit. Naznačil, že velkou pomocí by měla být Panna Maria, která byla s apoštolý. Proto se náš Řád k Matce Boží utíkal na přechodu noci a dne mariánskými hodinkami, na přechodu dne a noci antifonou *Salve Regina*, proto slavil téměř vždy na přechodu mezi bolestí pátku a radostí neděle sobotní památku Panny Marie. „Matka Boží stála na počátku našeho Řádu, a jak věříme, dovede ho i k cíli.“

Předmětem prvního jednání kapituly (25. 1. 2010) byla zpráva provinciála, a především volba provinciála. Výsledek volby byl zaslán do Říma ke schválení. Dalším bodem byla zpráva provinčního syndika.

Z dalšího jednání provinční kapituly

V úterý 27. 1. 2010 kapitula pokračovala v jednání a zvolila si čtyři definity, kteří mají za úkol připravit a vydat text akt kapituly. Definity se stali fr. Augustin Prokop, převor plzeňský, fr. Antonín Krasucki, převor pražský, fr. Mikuláš Buzický a fr. Irenej Šiklar, převor olomoucký. Kromě jednání v komisích, které rozdělují projednávaná témata na tři okruhy: apoštolát, řeholní život a řízení, setkala se kapitula, aby projednala otázky spojené s rekonstrukcí pražského kláštera. Tomuto tématu byl věnován také odpolední čas následujícího dne, kdy přijali pozvání manželé Turkovi.

Čtvrtý den provinční kapituly

Dnešní den (28. 1. 2010) pokračovala příprava potřebných materiálů v komisích a částečně už byly představeny kapitule. V odpoledních hodinách dorazil host kapituly, pan architekt Josef Pleskot, autor studie rekonstrukce pražského kláštera, který ji představil bratřím a zodpověděl jejich dotazy. Na večerní konventní mši svaté ze svátku svatého Tomáše Akvinského jsme přivítali Mons. Dominika Duku, který byl hlavním celebrantem. V kázání zmínil příběh Matina Bubera, který vypráví o chlapci, jenž jde za svým dědečkem rabim a pláče, že se tak hezky schoval, ale kluci ho nechtěli hledat. A rabi mu odpověděl, že s Bohem je to také tak.

Pátý den provinční kapituly

Pátý den provinční kapituly byl posledním dnem jednání všech kapitulářů. Probraly se návrhy ohledně apoštolátu a řeholního života. Dnes byli zvoleni členové provinční rady a jejich náhradníci a také bratři, kteří půjdou s provinciálem na volební generální kapitulu do Říma. Kapitula se večer rozešla s tím, že zbylá práce (ustanovení

některých dalších oficiálů a sestavení akt provinční kapituly) zůstane na definitorech – čtyřech bratřích zvolených na začátku kapituly.

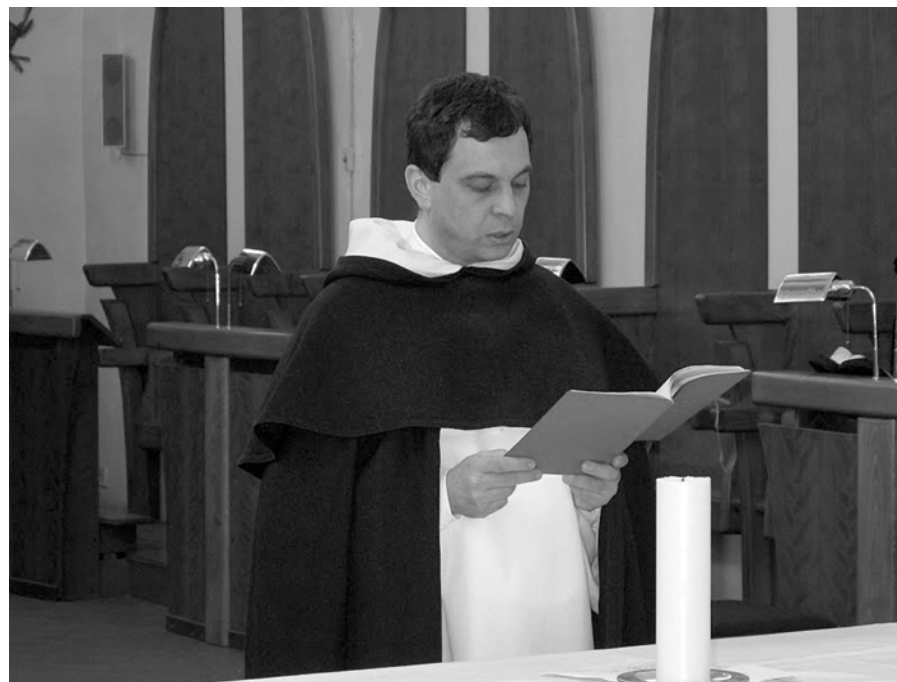
Děkujeme všem, kteří na nás vzpomněli v modlitbě!

Nový provinciál dominikánů

Provinční kapitula si zvolila za svého provinciála fr. Benedikta Tomáše Mohelníka OP. Magistr Řádu volbu potvrdil a provinciál se svého úřadu dne 26. 1. 2010 na další čtyřleté období ujal. Fr. Benedikt Tomáš Mohelník OP zastával tento úřad už v předchozím období v letech 2006–2010.

Narodil se roce 1970 ve Valašském Meziříčí. Řádové sliby složil v roce 1990. Na kněze byl vysvěcen v roce 1995. Základní teologická studia absolvoval na CMTF Univerzity Palackého v Olomouci, postgraduální doktorandské studium na teologické fakultě Univerzity ve Fribourgu (Švýcarsko). Je lektorem dominikánského Generálního studia. Vyučuje dogmatickou teologii na teologické fakultě UK v Praze a UP v Olomouci.

www.op.cz

Nově zvolený provinciál fr. Benedikt OP skládá vyznání víry
Foto: <http://picasaweb.google.cz/dominikani.cz>

Charizma svatého Dominika je dar, kterým je okrášlena a obohacena církev

Milí přátelé svatého Dominika!

Provinciální kapitula bratří začala v neděli 24. ledna 2010 mší svatou, při níž jsme vzývali Ducha Svatého. Shromáždění bratří na kapitule se totiž bez jeho pomoci nemůže obejít. Smyslem kapituly je opětovné oživení ohně Božího daru, který nám byl svěřen (srov. 2 Tim 1,6). Charizma svatého Dominika je dar, kterým je okrášlena a obohacena církev. Nám bylo svěřeno, abychom ho uchovávali a žili z něho a především, abychom jím zapalovali dnešní svět. Prvním úkolem kapituly je obnovení pouta, které nás spojuje se svatým Dominikem. Pod jeho otcovským vedením jsme hodnotili uplynulé čtyři roky od poslední kapituly. Vědomi si aktuálnosti dominikánského poslání jsme zaměřovali svůj pohled do blízké budoucnosti následujícího období. Víme, že nás není mnoho, a proto nemůžeme idealisticky dělat „velké plány“. Jednou se nás ale náš Pán nebude ptát, kolik nás bylo. Spíše se nás bude ptát, jak jsme své síly využili pro spásu lidí, které on vykoupil. Komu chceme kázat evangelium? Kde je toho nejvíce potřeba? Bratři na provinciální kapitule vyjádřili odhodlání pokračovat v zaměření našich sil do oblastí, na které zaměřila pozornost už minulá kapitula. Pouze vytrvalost může sklízet opravdu kvalitní plody. Chceme tak přispět k naukově solidní formaci mladých lidí, kterým se tolik nedostává hlubokého poučení o víře. Nadále chceme vytvářet zázemí pro rodiny a podporovat úctu k lidskému životu. Se zkušenostmi předchozích let chceme hlásat evangelium prostřednictvím misii ve městech. Letos nás čeká letní misie v Litoměřicích, o kterou nás požádal litoměřický biskup Jan Baxant. Kazatelny dnešní doby jsou média a my bychom na nich rozhodně neměli chybět. Je pravdou, že je nás na nich stále častěji vidět a slyšet, ale mnoho práce máme ještě před sebou. Tyto čtyři oblasti jsou pole, která chceme zapalovat Dominikovou pochodní.

V roce 2016 budeme slavit osm set let od založení řádu. Abychom toto výročí řádně oslavili a aby se stalo příležitostí pro rozšíření povědomí o našem řádu, musíme na jeho přípravě začít pracovat už nyní.

Na kapitule jsme si uvědomovali, jak je pro nás důležité, že tvoříme širší rodinu svatého Dominika. Modlitba kontemplativních mnišek nás posiluje a ochraňuje nás před útoky Zlého. Nesmírně cenná je pro spolupráce sester z kongregace a laických členů. Velmi bychom si přáli nový rozkvět Díla sv. Zdislavy a Konsociace kněží a jáhnů sv. Dominika. Všem patří dík za modlitby a za nasazení pro společné dílo: spása duší kázáním.

Fr. Benedikt Mohelník OP

2016 – JUBILEUM ZALOŽENÍ ŘÁDU KAZATELŮ

„Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16)

2010 – „Jak mohou hlásat, jestliže nebyli posláni?“
(Řím 10,15): Poslání kázat

MODLITBA JUBILEA

Bože milosrdenství, ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.

Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje. Skrze téhož Krista, našeho Pána. Amen.

Témata dalších roků přípravy na jubileum

- 2011** „Všichni slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky“ (Sk 2,11): Kázání a kultura / Komunitní kázání
- 2012** „Jdi k mým bratřím a oznam jim...“ (Jan 20,17): Ženy dominikánky a kázání
- 2013** „Ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38): Maria: kontemplace a kázání Slova
- 2014** „Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění“ (Joel 3,1): Dominikánští laici a kázání
- 2015** „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,31–32);
„To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus“ (Gal 5,1): Dominik: řízení, spiritualita a svoboda
- 2016** „Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16): Řád bratří kazatelů: včera, dnes a zítra

<http://curia.op.org/jubilee>

PŘEDPLATNÉ OPUSCULA 2010 (+ nedoplatky 2009)

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovního) na rok 2010 činí **250 Kč**. Můžete ho uhradit složenkou, která byla přiložena k prosincovému číslu, nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332. Upřednostňujeme platbu bankovním převodem. **!! Prosíme odběratele, kteří ještě neuhradili předplatné za rok 2009 (viz seznam u složky), o jeho urychlené zaplacení. !!** S díky redakce.

KALENDÁŘ AKCÍ

- **12. – 14. 3. 2010** Setkání misionářů v Jablonném v Podještědí
- **15. 5. 2010** Provinční rada LSSD v Olomouci
- **24. 7. – 1. 8. 2010** Letní misie v Litoměřicích
- **23. 10. 2010** Setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provincialát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provincialáta Anežka Bachnová. Jako číslo na provincialát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Návštěvu otce provincialáta je třeba vždy domluvit předem.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Příští setkání: 15. 2. 2010 od 17 hod. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hověrně.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz; jilji.op.cz
<http://praha.op.cz>

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátostí křtu a biřmování i vzdělávání ve víře bude probíhat každé

úterý po nešporách (cca od 19.30) v klášteře na faře pod vedením fr. Romualda OP.

Přednášky o duchovním životě

Pravidelné přednášky o Jordána OP o duchovním životě podle P. Garrigou-Lagrange se konají každý čtvrtek po nešporách (cca od 19.30) v čítárně kláštera.

Mariina legie

Pravidelná setkání prezidia „Neposkvrněné Početí“ se konají každou neděli v 16 h. ve velké hověrně kláštera.

Otevřené společenství modlitby

Každou středu od 19.45 h. ve velké hověrně 19.45–20.45 duchovní program
21.00–21.45 adorace Nejsv. svátosti v kostele
Více informací na huszarpet@gmail.com

Živý růženec ve farnosti sv. Jiljí

Ve farnosti se vytvořila skupina živého růžence (růže u sv. Jiljí). Schází se první neděli v měsíci po nešporách ve velké hověrně kláštera, kde se losuje tajemství pro nadcházející měsíc. Skupina je zatím desetičlenná. Kdo by se chtěl připojit, je vítán. Kontakt: Prochazkova.HanaMarie@seznam.cz

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

11. 2. 2010 od 16.30 se koná první přednáška z cyklu „Historie dominikánů v Plzni není černobílá“ a nese název: „Dominikáni od

13. století do josefinismu“. Přednáší PhDr. Jaroslav Douša – ředitel Archivu města Plzně. V sále kláštera.

13. 2. 2010 od 8.00 mše sv. a po ní přednáška P. Ireneje Šiklara OP o růženci a růžencových bratrstvech.

25. 2. 2010 od 19.15 další navazující přednášku z cyklu „Historie dominikánů v Plzni není černobílá“ pronese P. Augustin Prokop OP, převor kláštera dominikánů v Plzni, na téma: „Obnovení dominikánské provincie a život bratří kazatelů za 1. republiky“. V sále kláštera.

DARY NA DOROST

Dary na dominikánský dorost je možné zasílat na čú: 6375022/2700 s vs: 367678. Všem dárčům velmi děkujeme a modlíme se za ně, aby jim Pán jejich štědrost oplatil.

fr. Cyprián OP, syndik provincie

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: fr. Irenej Šiklar OP, Klášter dominikánů, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, irenej@op.cz

fr. Irenej OP, promotor pro růženec

LETNÍ MISIE 2010

Milé sestry, milí bratři,

projekt letních dominikánských misí má za sebou už deset let. Za tu dobu značně vyrostl. Ze skromných začátků ve vesnici s asi tisíci obyvateli se vyvinula akce, která dokáže „zaplnit“ okresní město.

Letos ovšem stojíme před ještě větším úkolem, než v minulých letech. Požádali jsme otce biskupa Jana Baxanta, aby nám, bude-li mít zájem, určil působiště pro tento rok v Litoměřické diecézi. Bez váhání vyslovil přání, aby letní misie v roce 2010 proběhla přímo v Litoměřicích.

Pro nás to samozřejmě znamená veliké uznání práce, kterou dominikánská rodina v rámci letních misí od roku 2000 odvedla. Staví to ale před nás také několik obtíží. Litoměřice jsou město s téměř dvaceti šesti tisíci obyvatel, naším dosavadním „rekordem“ je sedmáct tisíc. I to bylo na hranici možností našeho týmu. Znamená to, že letošní mise bude podstatně náročnější.

Proto jsme se rozhodli rozeslat tento dopis s prosbou o pomoc. Jakou podobu může pomoc mít?

V první řadě je významnou pomocí modlitba. Ujistíme vás, že podpora modlitbou je při přípravě i průběhu misie nesporně cenná. Nezastupitelná je nejen modlitba místních farností, ale i společná modlitba naší dominikánské rodiny. Vždyť co nás může více sjednotit než podíl každého z nás na možná největší jednorázové apoštolské akci, která nás v roce 2010 čeká. Jsme si jisti, že se to na průběhu týdne mocně projeví.

Ty z členů dominikánské rodiny, kteří cítí povolání k aktivnímu apoštolátu a chtějí se zapojit, zveme k užší spolupráci. Služba při takhle rozsáhlé misi má rozličné formy od těch neaktivnějších „v první linii“, až po ty skryté a nenápadné, ale neméně důležité služby v „týlu“. Máte-li zájem o účast (a dosud nemáte prošlapané cesty do týmu), stačí se ozvat Martinovi Rosenbaumovi na tel. 602 611 146 nebo na email martin@rosenbaumcz.com.

S růstem misie rostou i finanční nároky na zajištění celé akce. Poslední mise v Rakovníku přišla přibližně na padesát tisíc. Největší část nákladů (téměř tři pětiny) jsou výdaje na programy, plakáty a další související materiály. Ty musí svou kvalitou odpovídat dnešnímu standardu, protože, ať se nám to líbí nebo ne, první dojem je pro oslovení lidí jedním z nejdůležitějších. Výdaje na potraviny a další drobnosti související s běžným denním životem misionářů spolknou přibližně dalších 20% rozpočtu a zbytek jsou výdaje na dopravu, pomůcky, kancelářské potřeby, případné nájmy apod.

Protože letos nás čeká výrazně větší město, a jak doufáme i větší misijní tým, vzrostou výrazně i finanční nároky na zajištění celé akce. Největší podíl příjmů vždy tvoří příspěvek provincie a účastníků misie. Protože ale pro mnohé z nich je misie sama o sobě výrazným zásahem do jejich životů a s ní spojené náklady opravdovým břemenem, a protože není ani provincii možné více zatěžovat vyšší finanční spoluúčastí na celé akci, prosíme vás o finanční příspěvek podle vašich možností, byť by se zdál z prvního pohledu malý. Protože i „vdovin haléř“ byl více než zlatáky farizeů. Dar je možné poukázat na bankovní účet České dominikánské provincie 6375022/2700, s variabilním symbolem 64743. V případě potřeby na něj můžeme vystavit potvrzení pro daňové odpočty.

Letní misie v Rakovníku 2009. Foto: misie.op.cz

Předem děkujeme za vaši pomoc, ať už bude mít jakoukoli podobu a ujišťujeme vás o našich modlitbách i za vaše potřeby.

S přáním Božího požehnání

Jménem Kazatelského střediska České dominikánské provincie

fr. Cyprián Suchánek OP

SETKÁNÍ MISIONÁŘŮ 12. – 14. 3. 2010

Milé sestry, milí bratři, setkání misionářů se uskuteční, jak už jsme psali, v dominikánském klášteře Jablonném v Podještědí 12. – 14. 3. 2010.

Všechny vás jménem kazatelského střediska srdečně zvu. Ty, kteří se do Jablonného chystají, prosím, aby mi do konce února napsali. Bude třeba připravit prostory, zajistit dostatek jídla atd. Ti, kdo už dali vědět, se znovu „přihlašovat“ samozřejmě nemusí :)

Spolu s otcem Pavlem připravujeme program. Bude doufám i nějaký čas na klábošení, chtěli bychom ale, aby setkání bylo i formační a možná nám i trochu pomohlo s přípravou misie v Litoměřicích. Detaily programu jsou připojeny na konci zprávy.

Samotný „ostrý“ program začíná v sobotu ráno, celou akci ale zahájíme už v pátek mší svatou v 17 hodin. Je ale samozřejmě možné dorazit kdykoli v průběhu. Jen prosím dejte vědět kdy. Neděle je koncipována tak, aby zvláště ti vzdálenější mohli mizet podle potřeby.

Na všechny se těší spolu s týmem KS

Martin Me2D Rosenbaum

Rozvrh programu setkání

Pátek 12. 3.

17.00 Mše svatá
17.50 Nešpory
18.15 Večeře

15.30 Seznámení s přípravami letní misie, společné hledání inspirace atd.
17.30 Večeře
18.00 Nešpory
Po nešporách společný večer, asi s filmem

Sobota 13. 3.

7.00 Ranní chvály + hodinka četby
7.35 Snídaně
9.30 Mše svatá
10.45 První téma – Svědectví v rozhovoru s nevěřícím (krátká přednáška s diskusí)
12.00 Sexta
12.15 Oběd
14.00 Druhé téma – Misie a osobní povolání (krátká přednáška s diskusí)

Neděle 14. 3.

7.00 Ranní chvály + hodinka četby
7.35 Snídaně
9.30 Mše svatá
Po mši svaté prohlídka kostela a kláštera
12.00 Sexta
12.30 Oběd
Po obědě společný výlet ke studánce svatě Zdislavy, pak volný program
Odjezd podle potřeb účastníků

Nový bratr – fr. Rosarius

Stal se jím kněz P. Antonín Hýža, když dopoledne 18. ledna 2010 od provinciála přijal spolu s řeholním rouchem svatého Dominika nové jméno. Během následující mše svaté složil fr. Rosarius do rukou provinciála slavnou profesi. Vše se odehrálo v kapli hospice sv. Lazara v Plzni.

P. Antonín Hýža se narodil 21. října 1924 v Brankách na Moravě. Studoval na gymnáziu ve Valašském Meziříčí. Během 2. světové války byl totálně nasazený ve Zbrojovce ve Vsetíně. Maturitu složil po skončení války a následně začal studovat v semináři v Olomouci. Studium však nedokončil, protože seminář byl v roce 1950 zrušen. Ve studiu pokračoval v rámci podzemní církve. V roce 1962 byl zatčen a do roku 1964 byl uvěz-

něn za své aktivity v podzemní církvi. Ve vězení ve Valdčicích byl v roce 1963 vysvěcen na kněze tajným biskupem, jezuitou Janem Korcem. Po propuštění pracoval v civilní profesi a pokračoval ve studiu, během něhož se sblížil s dominikánským řádem. V roce 1968 využil politického uvolnění a dosáhl oficiálního státního souhlasu, který byl v době komunistické totality nutný k vykonávání kněžské služby. Jako kněz působil při našem klášterním kostele Panny Marie Růžencové v Plzni. V době, kdy zde nemohla působit řeholní komunita, P. Hýža vzorně vykonával kněžskou službu a usiloval o udržení „dominikánského ducha“ při tomto kostele. Po obnovení řeholního života v roce 1989 zůstal těsně spjatý s komunitou bratří. Dodnes je vyhledávaným zpovědníkem. V nedávné době přišel v důsledku onemocnění cukrovkou o jednu nohu a pobýval v Domově pro seniory nedaleko kláštera. V této době P. Antonín požádal o přijetí do prvního řádu. Před vánočními svátky 2009 byl na několik týdnů hospitalizován. Po propuštění z nemocnice se uchýlil do hospice sv. Lazara v Plzni (Hospic sv. Lazara, Sladkovského 66, 326 00 Plzeň).

www.op.cz

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za provinční kapitolu České dominikánské provincie
- ❖ za projekt přestavby pražského kláštera
- ❖ za letní misie v Litoměřicích
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek
- ❖ za naše nové bratry a sestry z laického sdružení v Polici nad Metují
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově
- ❖ za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teol. fakultě v Č. Budějovicích
- ❖ za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ❖ za bratra Jana Pavla z LSSD, který je vážně nemocen

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším i m jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

Únor

1. Za vědce a intelektuály, aby upřímným hledáním pravdy dospívali k poznání jediného pravého Boha.
2. Aby si církev uvědomovala své misijní poslání a snažila se věrně následovat Krista a hlásat evangelium všem národům.
3. Aby všichni trpící, nemocní a postižení našli sílu spojit své utrpení s křížem našeho Pána.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

<http://opolomouc.googlepages.com>

- 13. 2. 2010 Setkání v klášteře
- 13. 3. 2010 Setkání v klášteře
- 10. 4. 2010 Setkání v klášteře
- 29. 4. – 2. 5. 2010 Exerciice v Českém Těšíně
- 29. 5. 2010 Pout' ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí
- 12. 6. 2010 Setkání v klášteře
- 10. 7. 2010 Pout' na sv. Kopeček u Olomouce

MS PLZEŇ (představený Jan Vincenc Horáček)

Společná setkání každé první úterý v měsíci od 16.00 do 17.30 h. Program: společná modlitba, četba Stanov a Partikulárních směrnic, formační přednáška či rozhovor, liturgie hodin (nona). Po setkání je možno účastnit se s farností modlitby růžence, mše sv. (18:00) a nešpor. <http://www.pmr.op.cz>

MS 3. PRAŽSKÉ (představený Petr Ondřej Chaloupský)

Informace o společných setkáních najdete na <http://www.laici3ps.op.cz>.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Další setkání členů našeho sdružení proběhne v sobotu 6. února 2010.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 hodin mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 11. 2., 25. 2., 11. 3., 25. 3., 8. 4., 22. 4., 6. 5., 20. 5., 3. 6., 17. 6. 2010.

NOVÉ MÍSTNÍ SDRUŽENÍ V POLICI NAD METUJÍ

Dne 12. ledna 2010 zřídil otec provinciál Benedikt Mohelník OP se souhlasem místního biskupa Mons. Dominika Duky OP nové místní sdružení LSsD v Polici nad Metují. Řádovým asistentem sdružení ustanovil fr. Pavla Mráčka OP. Členové sdružení absolvují pod vedením fr. Pavla noviciátní formaci, po jejím skončení a složení slibů proběhne volba představeného sdružení.

Vítáme mezi námi naše nové bratry a sestry a vyprošujeme jim, aby podle vzoru a na přímluvu svatého Dominika a všech řádových světců rostli ve svém povolání.

Ester

JUBILEA BRATRŮ A SESTER

1. 2.	S. M. Josefa Strettiová (Praha-Lysolaje)	40. narozeniny
2. 2.	S. M. Blandina Větrovcová (Střelice)	86. narozeniny
2. 2.	S. M. Anežka Škrobánková (Střelice)	69. narozeniny
3. 2.	S. M. Anežka Suchánková (Znojmo)	39. narozeniny
10. 2.	S. M. Eufemie Krajčová (Střelice)	79. narozeniny
13. 2.	S. M. Eva Pechová (Bojkovice)	78. narozeniny
13. 2.	Fr. Gabriel Malich (Bordeaux)	29. narozeniny
15. 2.	Fr. Efrém Jindráček (Znojmo)	35. narozeniny
18. 2.	Fr. Prokop Bahník (Plzeň)	58. narozeniny
22. 2.	S. M. Pravoslava Jarošová (Bojkovice)	85. narozeniny
24. 2.	S. M. Vlasta Jochcová (Střelice)	95. narozeniny
24. 2.	S. M. Cyrila Navrkalová (Střelice)	63. narozeniny
26. 2.	S. M. Isabela Rumlová (Praha)	81. narozeniny
28. 2.	S. M. Valerie Cahlová (Bojkovice)	88. narozeniny

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání.

POSLÁNÍ KÁZAT

Poselství Magistra Řádu k Vánocům a do nového roku 2010

Směřujeme k osmistému výročí potvrzení Řádu
2010 – *Jak mohou hlásat, jestliže nebyli poslání?* (Řím 10,13-15)

Řím, 29. listopadu 2009

První neděle adventní

Draží bratři a sestry,

v době, kdy se připravujeme ke slavení Vánoc, vám posílám své poslední poselství jako Magistr Řádu. Chtěl jsem, aby to byl dopis plný krásných přání a prohlášení, když se rok za rokem postupně blížíme k osmistému výročí schválení Řádu (1216–2016). Nadcházející rok 2010 umocňuje naši radost, protože Prozřetelnost nám dává možnost připomenout si událost, která má v naší historii velký význam: pět století od založení první dominikánské komunity v „Amerikách“. Tento rok díky svému zaměření na téma „Poslání kázat“ otevře naše srdce a myslí a nabídne nám tak ideální rámec pro slavení další volební generální kapituly.¹

Náš dominikánský život je zvláštním způsobem zaměřen na hledání Boha a poznání Boha, na uchování a prohloubení víry. Protože kážeme, stáváme se jaksi „zodpovědnými“ za víru druhých lidí až do končin země.

Svatý Dominik si byl vědom, že obdržené dědictví nestačí pouze uchovat. Tento náboženský a morální poklad stále nese plody. Přestože jeho uchování je svou povahou namáhavý a náročný úkol, nestačí to. Obsah víry se musí obnovovat. Ne sám o sobě (objektivně), protože pravdy víry musí zůstat nezměněné a neporušené, ale subjektivně, v nás samých, v našich komunitách a institucích, v naší kultuře a v našem životě. Vyzrálejší a misionářská víra je stále důležitější a naléhavě nutná!

I. *Rádi bychom viděli Ježíše* (Jan 12,20n)

Jsmo povoláni k tomu, abychom hledali a poznávali Boha

Vánoční doba nás vyzývá, abychom si v srdci vychutnali nádherná slova proroka Izaiáše: *Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.* (9,1)²

O slavnosti Zjevení Páně se čte jiný text ze třetí části knihy proroka Izaiáše, který znovu otevírá téma světla: *Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbúší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Šeby, ponесou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.* (Iz 60,1–6)

Tento úryvek nám nabízí velice jasný a působivý obraz. Zdá se, jakoby se v přítomnosti „Světla“ všechno dávalo do pohybu: příroda, králové, národy i lidská srdce. Jako když Mojžíš v poušti hledí na hořící keř, který neshoří. Podobné zážitky nás uvádějí do pohybu, nutí nás klást otázky, vydat se na cestu. Nemůžeme jen tak zůstat stát na místě, jako by se nic nestalo!

Ježíšovo narození, zjevení jeho tajemství, naše osobní oddanost víře, to vše plodí pohyb, zodpovědnost. Tváří v tvář takovému zjevení nelze ospravedlnit nepohyblivost, nepružnost. Všechny tyto věci nás vyzývají k nadšenému, radostnému a neustávajícímu hledání.

Shodou okolností nám ve Vánoční době návštěva mudrců staví před oči obraz moudrého hledání, pohybu, který je intenzivní a odstředivý zároveň. Mluvím o shodě okolností, protože začínáme rok, ve kterém se Řád bude zvláštním způsobem zamýšlet nad svým apoštolátním, misijním a evangelizačním posláním.

Svatý Dominik během svých studií v Palencii viděl utrpení lidí kolem. Knihy pro něj nebyly „zreadly, ve kterých by pozoroval sám sebe“ nebo zdmi, které by ho oddělovaly od lidí trpících hladem. Naopak, studium otevřelo jeho oči, takže viděl, co

mnozí jiní neviděli nebo nechtěli vidět. Nešlo o ojedinělý případ. Hledání, pohled inspirovaný vírou a apoštolská horlivost vedly Dominika k tomu, aby se až do konce svého života mnohokrát vydával na cesty a objevoval nová místa: Osma a, krom jeho rodné Kastilie, Languedoc, Marche, Prouilhe a Fanjeaux, Toulouse, Řím, Madrid, Paříž, Lombardie, Bologna nebo ještě vzdálenější touha, která zrála v jeho srdci – země Kumánů.

V 15. století se v Řádu projevovaly plody reformy prosazované blahoslaveným Rajmundem z Kapuy, jak můžeme vidět ve Španělsku a mnoha jiných místech Evropy. K reformovaným konventům patřily i konventy v Avile a Salamance, z nichž odcházeli první dominikánští misionáři do „Nového světa“.

Vraťme se nyní k mudrcům z východu. Hledali a pozorovali, studovali a hleděli k nebi. Během cesty se snažili soustředit svoje myšlenky na reálné narození Mesiáše v konkrétním čase. Když zkoumali nekonečný vesmír a přírodu a když se zabývali studiem věd, našli znamení, která jim ukázala cestu.

Věnovali svůj čas, vzdali se svého klidu a vydali se na cestu, jak činíme i my, když se pustíme do studia. Během cesty se snažili pochopit, co je přesahovalo (světlo shůry, božské skutečnosti), a to i za pomoci lidských názorů. Nevzdali se, když museli čelit problémům plynoucím z rozdílného rytmu nebeského světla a lidského učení. Vůbec se nebáli vysvětlit důvod své cesty. Nestěžovali si, že jim cestu žádní předchůdci neprošlapali, ani že nemají žádné následovníky, kteří by jim cestu připravili a ulehčili, že nemají nikoho, kdo by jim sdělil víc informací. Dlouhá cesta je přivedla k radosti ze setkání s Dítětem v prostotě, chudobě a pokoře. Hledali a našli Dítě, kterému se chtěli klanět a obětovat dary. Byli šťastní, když tam mohli dary nechat a nakonec sami odejít.³

Před Bohem, který se zdá být zahalen Tajemstvím i tehdy, když se zjevuje – dítě zavinuté do plének – nás mudrci učí, že štěstí víry je dar od Boha a že vyžaduje naši spolupráci. Totiž všechnu sílu naší vůle, intelektuální poctivost a stálé rozvíjení tohoto daru.

Hledáme Boha? Jan Pavel II. připomněl bratřím shromážděným na volební generální kapitule v roce 1983 jeden ze základních principů poslání Řádu – že totiž absolutní prioritou inteligence, srdce i lidského života je Bůh. Naším posláním je hlásat, že náš Bůh je živý, že je Pánem života, a v Něm že je zakořeněna hodnota člověka, povolání k životu.⁴

Nevědomost, netečnost, lhostejnost, agnosticismus, systematické pochybování, rozmrzelost nebo uhlazená unuděnost (neplodná nečinnost), jistý spiritualismus svázaný s vnitřními prožitky jedince, omezení poznání na to, co lze vnímat smysly nebo dokázat rozumem a mnohé další prvky naší dnešní kultury nutí lidskou mysl k tomu, aby zanedbávala svou nejdůležitější životní povinnost: poznávat Boha.

V tom tkví odpovědnost: musíme pochopit, že abychom to mohli činit, je nutné být v pohybu: přemýšlet, studovat, učit se, naslouchat a prosit o dar víry (srov. Sir 6,18–21.32–37).

Když věříme, neznamená to, že přestaneme studovat (teologie), uctívat a milovat přijaté pravdy (četba, meditace, modlitba) nebo že náš život ztratí s vírou souvislost (ctností, křesťanský způsob života).

II. Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen.

Víš, od koho ses tomu naučil. (2 Tim 3,14)

Jsme povoláni k tomu, abychom uchovali a prohlubovali víru

Odpovědnost za víru se neomezuje na hledání poznatků o Bohu. Víra vyžaduje, aby byla přijata jako dar, opatrována, uchovávána a prohlubována, kultivována. Aby byla žita.

V Matoušově příběhu (2,1–12) se mudrcům hvězda sice ztratila, ale oni nepřestali nově narozeného židovského krále hledat. Nezapomněli na to, co viděli, na hvězdu, nebo na důvody své cesty. Bylo jim dáno zářivé znamení a oni nepřestali věřit v jeho důležitost. Zůstali věrni tomu, co jim bylo zjeveno, a vytrvali ve svém hledání.

Na začátku 16. století začalo střetávání kultur v „Novém světě“ vyvolávat vážné integrační problémy. Jako první přišla na řadu zastaralá řešení, jichž se dříve používalo v různých kulturách a na různých místech. Jak se dalo očekávat, negativní důsledky dopadly na ty nejslabší – jako vždy.

Řád odpověděl na výzvu evangelizovat v nové době a na nových místech – jako už mnohokrát ve své minulosti – tím, že generální kapitula konaná v roce 1508 vyslala misionáře. Byla to doba intenzivních reforem a bratři byli pro misie zapálení.

Mezi těmi, kdo byli povoláni, nacházíme bratra Pedra z Cordoby. Narodil se v roce 1428 v jedné ze vznešených rodin tohoto města. V roce 1497 začal studovat práva v Salamance. Zde se zrodilo jeho dominikánské povolání. Do Řádu vstoupil v roce 1502 a v následujícím roce složil sliby. Po ukončení šestiletého studia byl poslán do komunity v Avile. Spolu s ním byli asignováni bratři Antonio de Montesinos, Bernardo de Santo Domingo a Domingo de Villamayor – bratr spolupracovník, který později patřil k první skupině dominikánů v Americe. Na ostrov Hispaniola dorazili v září 1510. (Je jistě dílem prozřetelnosti, že se naše generální kapitula sejde v září roku 2010, a my si budeme moci připomenout tuto událost a obnovit se v témže misionářském duchu).

Bratři misionáři se hned pustili do svého úkolu, třebaže měli omezené prostředky, a během krátké doby začali v nových kulturách objevovat veliký lidský potenciál,

který je uschopňoval přijmout Evangelium. Současně však viděli i hluboké a těžké problémy, které jim misie přinášela: těžkosti, které Evropané měli se začleněním do těchto kultur, tvrzení, že jejich nadvláda má spravedlivý základ a otroctví lze ospravedlnit, a také metody násilné evangelizace používané jinými misionáři.

Tito bratři kazatelé se jako komunita rozhodli postavit se situaci tvář v tvář se všemi důsledky. Kázání pronesené v Adventu 21. prosince 1511 je v historii Řádu připomínáno jako vskutku posvátné. Jeho přednesením byl pověřen bratr Antonio de Montesinos. Celé kázání lze shrnout do proslulého výkřiku „Copak to nejsou lidské bytosti?“, který se týkal zotročených domorodců a špatného zacházení s nimi.

Tato otázka se stala začátkem dlouhého procesu, který byl bolestný a plodný zároveň a který přinesl myšlenky a činy, z nichž se později zrodila Charta lidských práv a nové přístupy k evangelizaci národů. Srdcem onoho hnutí ve Španělsku i v Americe se stal Petr z Cordoby. Díky němu se začalo s tímto tématem v Salamance intelektuálně pracovat. V Americe zavedl nové metody evangelizace. Učil ty, kdo se k němu přidali – mezi jeho následovníky vyniká bratr Bartolomeo de las Casas. Ten, podobně jako svatý Pavel, prošel přeměnou z utlačovatele indiánů v jednoho z jejich nejhorlivějších ochránců.

Bratři Vincent de Couesnongle, Damian Byrne a Timothy Radcliffe, Magistři Řádu, vydali v minulých letech několik dopisů a poselství dominikánské rodině, ve kterých se opakovaně objevuje stejná myšlenka. Jde o plodný dialog, probíhající mezi dominikánskými bratry na ostrově Hispaniola, kteří se od počátku věnovali kázání v neobvyklých pastoračních podmínkách, a mezi bratry teology na Salamance, pro které byly starosti misionářů předmětem studia a úvah. Pak poskytovali spolehlivé a hluboké doktrinní podklady pro prorocké kázání těm, kteří v první linii kárali domýšlivce a utlačovatele, těšili zoufalé a utlačované a povzbuzovali ty, kteří váhali.⁵

Tito bratři, kteří kázali na univerzitách nebo v malých kaplích postavených z hlíny nás dodnes učí, co je tajemstvím prorockého poslání: zodpovědnost za víru a uchování získaného dědictví tím, že čteme události ve světle Božího slova, a prohloubení naší víry tím, že čteme Boží slovo se zřetelem k realitě. To první nám, ještě i dnes, umožňuje vidět události s nadhledem a z odstupu, do hloubky. Tím se vyhneme roztržiténosti zapříčiněné relativismem a ochromení, souvisejícímu s nekonečnými analýzami případů po vzoru laboratoří. Kazatelé z univerzit i z malých kaplí se také snažili číst Boží slovo ve spojení s děním kolem, s událostmi, skrze něž nám sám Bůh chce „něco“ sdělit. (Události se mohou stát náznakem, vodítkem, „znaméním času“!). Tím se zamezí zkostnatělé a zbytečné fundamentalistické polarizaci vlastní manichejské teologii.

Dne 23. května 2007 při návratu ze své cesty do Brazílie, při které slavnostně zahájil 5. Generální konferenci biskupů Latinské Ameriky a Karibských ostrovů,⁶ řekl Benedikt XVI.: *Když si připomínáme skvělou minulost, nesmíme určitě zapomenout*

na stíny, které evangelizaci latinskoamerického kontinentu provázely: nelze zapomenout, a ani by to nebylo možné, na utrpení a nespravedlnosti, kterých se kolonizátoři dopouštěli na domorodém obyvatelstvu, jehož lidská práva byla pošlapávána. Na tyto neospravedlnitelné zločiny – zločiny, které byly už ve své době tvrdě odsuzovány misionáři jako Bartolomeo de Las Casas nebo teology jako Francisco de Vitoria z univerzity na Salamance – zapomenout nesmíme. To nám ale nemůže bránit v tom, abychom s vděčností nevzali na vědomí úžasné dílo, které se s Boží pomocí mezi těmito národy v průběhu staletí uskutečnilo. Identita latinskoamerického národa byla na kontinentu, ač z různých stran a ne ve všech národech stejně, uznána díky dynamické syntéze, jejímž základním prvkem bylo Evangelium. I dnes, v době globalizace, se tato katolická identita nabízí jako nejvhodnější odpověď – za předpokladu, že je ožívána důkladnou duchovní formací a principy sociálního učení Církve.⁷

Zkušenost mudrců i zkušenost tolika světců i světic našeho Řádu nás učí neodmítat, co jsme jednou poznali jako pravdivé, být věrní víře.

Jsme svědky jisté náboženské lhostejnosti, dechristianizace a projevů novodobého pohanství, což nás pobízí k tomu, abychom Zjevení vnímali jako slavnost víry.⁸ Putování mudrců z východu nás nabádá, abychom s vděčností přijali úžasné duchovní dědictví, jehož jsme dědici, poklad, který nám byl předán našimi předchůdci na cestě víry. Opravdu: jsme zodpovědní za uchování a předání této dědictví.

Je však také pravda, že samo uchování víry nestačí. Copak to nedělali i velekněží a znalci zákona, které svolal Herodes? Zdá se, že znali posvátné knihy a otázku mudrců zodpověděli dobře. Přesto nebyli schopni odhalit zodpovědnost, kterou takové poznání víry nese a vyžaduje. Nedovolili tomuto poznání, aby je znepokojilo. Nejednali, nevydali se hledat Toho, jehož ohlašovali proroci. Ke spokojenosti jim stačilo víru uchovat, aniž by ji žili.

Nám, kteří se zamýšlíme nad tajemstvím Zjevení, kteří jdeme ve stopách svatého Dominika a přijímáme historii Řádu jako svoji vlastní, nám nestačí „uchovat“ víru. Je nutné ji studovat a prohlubovat podle potřeb našeho vlastního života a potřeb lidí kolem nás, těch, ke kterým jsme poslání.

Pravda, která nám byla vírou zjevena, je motivem pro další hledání: vyvolává duchovní dialog a vzbuzuje vnitřní zápal. Fakt, že jsme věřící, nás nutí žít podle naší víry, pravdu neustále studovat a začleňovat do kultury, evangelizovat kulturu.

Prohlubovat víru znamená do hloubky studovat její důvody, jak nás k tomu vyzývá první list sv. Petra: *Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte* (3,15). Toto zušlechťování víry, opravdová „zodpovědnost za víru“, je nemyslitelné bez živého vztahu s Církví a nese s sebou tedy hlubokou potřebu katolicity, jednoty a apostolicity, čímž je jeho posvátnost ještě zřejmější (srov. LCO 21).

III. Konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě (2 Tim 4,5) Jsme povoláni k tomu, abychom byli „zodpovědnými“ za víru druhých, tedy abychom byli misionáři

„Zodpovědnost víry“ sahá až k nekonečným horizontům světa i historie. Je to lekce o univerzálním rozměru Zjevení, o ideálu svatého Dominika, o odvaze těch, kteří se vydali na misie, protože tam byli poslání.

Matoušovo evangelium nám říká, že když mudrci spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí (2,10). To je přece jedno z poznávacích znamení našich světců. Svatý Pavel nás vyzývá: *Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!* (Flp 4,4) Míni se tím radost z víry, štěstí, které musíme prožívat a které musí být víc vidět na našich komunitách, v našem bratrském dialogu, v naší liturgii, v našem studiu i našem kázání. Takovým způsobem se víra stává atraktivnější, zářivější a vroucnější, a ti, kdo nás vidí a naslouchají nám, budou chtít lépe poznat Boha. Je mnoho těch, kdo se k nám chtějí přiblížit – jako Řekové, kteří přišli za apoštolem Filipem – a jasně vyjadřují svoji touhu: *Rádi bychom viděli Ježíše* (Jan 12,20–21).

Zjevení ukazuje sílu zprávy o Kristu, která má být rozšířena na celé lidstvo a probouzí v nás katolické, všeobecné povolání. Kristus je pro každého, pro muže i ženy, pro všechny časy, pro všechny národy. V Matoušově evangeliu je Dvanáct vysláno ke ztraceným ovčím z lidu izraelského, ne však do pohanských oblastí nebo samařských obcí (Mt 10,5–6). Ale hned po Vzkříšení dostává misionářské povolání univerzální rozměr: *Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Duchu svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“* (Mt 28,19–20)

Tímto je Řád zvláštním způsobem vyzván k tomu, aby obnovil univerzalitu, šířku a velkorysost svého misijního poslání, vždyť svou profesí se zcela zasvěcujeme Bohu a novým způsobem se oddáváme cele církvi a k neztenčenému *hlásání Božího slova jsme cele určeni*.⁹

Pravda, kterou kážeme, k nám hovoří o délce, výšce a hloubce Kristovy lásky, která předčí všechno poznání a povolává k jednotě. Pravda proniká celou historií lidstva. Činí z nás bratry a sestry, buduje mosty a boří valy lidského nepřátelství, uvádí v život proudy pokoje a volá lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras (srov. Zj 5,9).

Podobně jako svatého Dominika, který *nesmírně žíznil po spáse všech lidí* (LCO 98), i nás tato „pravda“ – moto našeho Řádu – zapaluje novým misijním nadšením. Vždyť stojíme tváří v tvář ohromujícímu kontrastu: všichni lidé, muži i ženy, jsou povoláni ke křesťanské víře, ale mnozí z nich neznají Evangelium.

Řád je povolán k tomu, aby – podobně jako slavný hudebník Antonín Dvořák – zkomponoval a provedl novou „Symfonii z Nového světa“, pro „Nové světy“! Vždyť kolik „světů“ čeká na naši přítomnost v této době, kdy si připomínáme založení první dominikánské komunity na americkém kontinentu a kdy radostně směřujeme k oslavám osmistého výročí založení Řádu?

Musíme vzít v úvahu, že jsme odpovědní za víru druhých. Budeme poslušni svého apoštolského, misijního a evangelizačního poslání a znovu – stejně jako v den naší profese – se vydáme do rukou těch, kteří nás po zvážení potřeb Řádu a našich schopností vyšlou do služby Kristu.¹⁰

Svou profesí jsme se v živém spojení s církví stali apoštoly, zvěstovateli Evangelia a misionáři. Můžeme se tedy spokojit s všeobecnými příkázáními zákona, s pohodlnou, uzavřenou a izolovanou vírou? Vždyť jsme přijali poslání hlásat Slovo.¹¹ V mnoha národech a na mnoha místech světa čekají lidé na to, abychom s nimi sdíleli své vyznání víry a své dominikánské povolání. Kéž by to obojí bylo příkladem a nabízelo útěchu a povzbuzení. Kéž světlo kontemplované a žité víry září a šíří se životy těch, se kterými se setkáváme, a dává jejich dnům jas, orientaci a sílu. Víme, že ti, k nimž jsme poslání, budou příkladem, útěchou a povzbuzením pro nás... a že se oni stanou našimi misionáři.

Zjevení je oslavou těch, kdo jsou daleko, oslavou misí, misionářů a těch, ke kterým misionáři přicházejí. Je to oslava univerzality křesťanské zvěsti (která ji činí „katolickou“). Je to oslava povolání národů, všeobecně platného pozvání k účasti na evangelijní hostině, oslava toho, že každý může kralovat s Kristem, pro Něj a v Něm.

Život přitahovaný a osvětlovaný Kristovým světlem ví, jak přitahovat druhé. Zviditelňuje tvář Boha, který je láska, milosrdenství a odpuštění. Kéž by se každému stal letošní rok „Epifanií“. Kéž by zapálil srdce každého z nás horlivou touhou nést Krista světu. *Neboť „každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen“. Ale jak mohou vzývat toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: „Jak vítány je příchod těch, kteří zvěstují dobré věci!“* (Řím 10,13–15)

Když dopisují tyto stránky, s láskou uchovávám v srdci vzpomínku na mnohé řádové misijní komunity, které jsem navštívil. Jsou to obrazy plné barev a vřelosti. Speciální pozdrav posílám zástupu misionářů, bratří i sester, z různých dominikánských sdružení. Jak statečné jsou třeba naše sestry! Kolik se toho od nich můžeme naučit! Nezapomenu na kláštery, které se nacházejí ve velmi chudých oblastech, ve složitých podmínkách. Jsou jako majáky, které svítí, aniž by oslepovaly, ukazují cestu. Jsou opravdovými znameními pokoje, vždyť v Kristu je náš pokoj (Ef 2,14).

Je krásné vidět, že *Betlémská hvězda stále září temnou nocí, dokonce i dnes* (Edith Stein)!

Šťastné Vánoce! Kéž Pán naplní každému z vás nový rok 2010 vším dobrým, pravdivým a krásným, tím, co náleží Bohu!

S bratrským pozdravem v Kristu, Marii a svatém Dominiku

*Fr. Carlos A. Azpiroz Costa OP
Magistr Řádu*

POZNÁMKY

¹ Bude to v pořadí 290. kapitula, ačkoli tři kapituly byly odvolány: 1468, 1642 a 1952. Srov. Angelus Waltz, *Compendium Historiae Ordinis Prædicatorum* (Roma 1948), 700.

² V druhé části knihy proroka Izajáše (42,16): *Slepě povedu cestou, již neznají, stezkami, o nichž nic nevědí, je budu vodit. Tmu před nimi změním v světlo, pahorkatiny v roviny. Toto jsou věci, jež učiním, od toho neupustím.*

³ Protože jsme loni 21. července slavili 40 let od vstupu člověka na Měsíc, dovoluji si v poznámce uvést krátký příběh, který může tento dopis ilustrovat. Dne 16. října 1969 byli astronauti Neil Armstrong, Edwin Aldrin a Michael Collins, kteří tvořili posádku Apola XI., přijati ve Vatikánu papežem Pavlem IV. Byli hlavními aktéry události, která až do té doby byla pouze snem popisovaným v literatuře. Mnozí tenkrát přirovnávali přistání na měsíci k „objevení Ameriky“. Papež dal svým hostům na památku této události keramiku znázorňující tři mudrce od východu.

⁴ Srov. Jan Pavel II., *Poselství účastníkům volební generální kapituly* (Castelgandolfo, 5. 9. 1983).

⁵ Jako příklad můžeme uvést dvě díla: *Relección sobre los Indios* od bratra Francisco de Vitoria a *Del único modo de atraer a todos los hombres a la verdadera religión* od bratra Bartolomé de las Casas.

⁶ Konala se v Aparecida (Brazílie) v květnu 2007.

⁷ Generální audience 23. května 2007.

⁸ Je třeba se znovu zamyslet nad textem *Gaudium et spes* č. 19–21.

⁹ Srov. LCO 1§III; Honorius III. všem církevním prelátům (4. 2. 1221), srov. Honorius III., Bula z 18.1.1221 (MOPH 25, 144); srov. S. Theologia II II q. 186, a 1.

¹⁰ Srov. text asignace bratří řádu kazatelů.

¹¹ Srov. svatá Kateřina Sienská, *Dialog* č. 158.

*překlad podle anglického textu, originál ve španělštině
přeložila S. M. Krista Chládková OP*